

CLEVELANDSKA AMERIKA.

Izhaja v torek in petek.

Naročnina: ZA AMERIKO: \$2.00 ZA EVROPO: \$3.00 Za Cleveland po pošti: \$3.50 Posamezne številke po 3 cente.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne sprejemajo.

Vsa pisma, dopisi in denar naj se pošiljajo na: "Clevelandská Amerika" 6119 St. Clair ave. N. E. Cleveland, Ohio.

"Clevelandská Amerika" Issued Tuesdays and Fridays 6119 St. Clair ave. N. E. Cleveland, Ohio.

Read by 15,000 Slovenians (Craoners) in the City of Cleveland and elsewhere. Advertising rates on request. Tel Cuy. Princeton 189

Entered as second-class January 5, 1909, at the post office at Cleveland, Ohio under the Act of Mar. 3, 1879.

No 12 Fri. Feb. 9'12 Vol. V.

88

Ustava Zjed. držav

Najbolj važno za vsakega onega, ki hoče postati dober državljan, je, da se seznanji nekoliko z ameriško ustavo, kakor so jo naredili prvi borilci za ameriško svobodo. Ta ustava je bila narajena leta 1776 na dan 4. julija. Prej so Zedinjene države spadale pod angleškega kralja, in ker je slednji zoper zatiral dežele, so se ljudje uprli in naredili sebe neodvisne od Angležev. Pri tem so seveda morali dobiti ustavo, ki je podlaga vsake države. Ker je ta stvar jako podučna za vse one, ki hočejo postati ameriški državljani, pa tudi za one, ki so že, bode mo tekom časa priobčili celo ustavo v našem listu. Nadajevalo se bo od številke do številke.

Člen I. Vso postavadajalno moč ima kongres Zedinjenih držav, ki obstoji iz zbornice poslancev in zbornice senatorjev. Zbornica poslancev naj obstoji od članov, ki so vsake dve leti voljeni od ljudstva raznih držav. Ničče ne more postati kongresman, če ni dosegel starosti 25 let, in ki je bil sedem let državljan Zedinjenih držav, in mora ob onem času, ko je izvoljen, prebivati v oni državi kjer je izvoljen. Davki naj se odločijo za vsako državo, ki je pripuščena v Unijo, in sicer se ne sme nikomur naložiti davka, ne da bi bila oseba pri tem zastopana. Ljudstvo Zedinjenih držav naj se prešteje tri leta pozneje, ko se snide prvi kongres Zedinjenih držav, in pozneje naj se vrši ljudsko štetje vsakih deset let in sicer tako, kakor postava predpiše. Na vsakih 30.000 državljanov ne sme priti več kot en zastopnik, toda vsaka država mora imeti vsaj enega zastopnika. Kadar kak zastopnik ene države umre, ali je tako nezmožen za posel, da ne more nikdar več opravljati svoje službe, naj dotična država uredi vse potrebno, da se voli drugi na njegovo mesto. Zbornica poslancev naj si zbere svojega govornika in druge uradnike. Ta zbornica ima edino pravico, da javno toži javne uradnike. Senat Zedinjenih držav obstoji iz dveh senatorjev iz vsake države, katere izvoli državna postavadajala za šest let; vsak senator naj ima en glas. In takoj ko so senatorji izvoljeni, naj se razdelijo v tri dele. Prvi del senatorjev mora zapustiti svojo službo ob koncu drugega leta, drugi del ob koncu tretjega leta in tretji del ob kon-

Dopisi.

cu šestega leta, tako da se tretjina senatorjev lahko voli vsako drugo leto. Če pa senator odstopi ali umre med svojo dobo, ima guverner države pravico postaviti na njegovo mesto zastopnika, ki naj bo senator toliko časa, dokler se ne zbere postavadajala iste države in mu izvoli pravega naslednika. Ničče ne sme postati senator, ki ni trideset let star, in mora biti devet let državljan Zedinjenih držav, in ob času izvolitve mora biti državljan one države, kjer je izvoljen. Podpredsednik Zedinjenih držav naj bo predsednik senata, toda on nima pravice voliti, razven, kadar so enaki glasovi. Senat naj izvoli potrebne uradnike, in tudi začasnega predsednika, če je podpredsednik Zedinjenih držav odsoten ali če opravlja posle predsednika. Senat ima edino pravico, da obravnava vse javne obtožbe javnih uradnikov, če jih je poslanska zbornica obtožila. Kadar opravljajo senatorji to delo, morajo prej priseči. Kadar pa senatorji sodijo predsednika Zedinjenih držav, mora predsedovati vrhovni sodnik od najvišjega sodišča; in nikdar se ne more predsednika ali kakega drugega uradnika obsoditi, dokler ne glasujejo dve tretjine senatorjev za to. Toda tako sodišče ne sme naložiti nobene druge kazni, kakor da se obtoženo osebo odstrani iz urada, da se ji odreče vsaka pravica do nadaljnje službe Zedinjenih držav, da sploh ne sme opravljati nobene službe, od katere bi imel dobiček od Zedinjenih držav. Toda kadar je taka oseba tako obsodjena, tedaj ima navadno sodnija pravico jo nadalje soditi, kaznovati in sploh delati kakor pravi postava. Čas, kraj in način, kakor se naj volijo senatorji in poslanci v vsaki državi naj odloči postavadajala vsake države; toda kongres lahko vsaki čas spremeni taka odločila; edino kar kongres ne more spremeniti, je kraj izvolitve senatorjev. Kongres se mora zbrati vsaj enkrat na leto; zbere naj se prvi ponedeljek v mesecu decembru toliko časa, dokler kongres sam ne odloči drugega dneva. Vsaka zbornica ima sodnijsko moč glede volitev, izida volitev in kakovosti svojih članov; večina vseh poslancev lahko izostane vsak dan od seje, da prisili druge člane zbornice, da se udeležujejo sej. Vsaka zbornica lahko naredi svoja pravila za delo, kaznuje člane za nedostojno obnašanje, in lahko z dvetretinsko večino izžene člana zbornice. Vsaka zbornica mora imeti zapisnik svojih sej, in istega mora od časa do časa dati v javnost, razven onih točk, ki so skrivne; in ime vsakega člana zbornice mora biti za pisano v takem zapisniku, če je glasoval za ali proti kakemu predlogu, če tako zahteva ena petina zbranih članov. Nobena zbornica ne more prekiniti svojih sej za daljši čas kot za tri dni, razven če se obe zbornici sporazumejo med seboj. Senatorji in poslanci naj dobivajo plačilo za svoje delo, katero plačilo naj se postavno določi; plačati jih mora blagajnik Zedinjenih držav. Poslanec ne sme za časa seje ničče zapreti, niti senatorje, razven če so obdolženi veleizdaje, velikega hudodelstva in kršitve miru; ravno tako se jih ne sme zapreti kadar gredo v zbornico ali iz zbornice; za svoje govore, ki jih imajo v zbornicah, niso nikomur odgovorni. Noben senator ali poslanec ne sme za časa svoje službe opravljati kako drugo službo, ki je plačana od Zedinjenih držav; in nobena oseba, ki ima kako službo od Zedinjenih držav, se ne more izvoliti v zbornico ali kongres. Dalje prihodnjič.

- Naznanjamo, da imamo še vedno lepe slovenske rezite na prodaj. Za Cleveland veljajo 15 centov, po Ameriki s poštno vred 22 centov.

Iz stare domovine.

KRANJSKO.

Slap Peričnika zmrznen. Po roča se, da je slap Peričnik popolnoma zmrznen. Ledene gatorje so zlasti ob solnčnih žarkih krasne. Pot do Peričnika je suha, ker ni v dolini nič snega. Pri svatovščini umrl. Posestnika sin Farnec Verbič, vulgo Bergant iz Smednika je obhaja svoj poroko. K tej je povabil tudi 43 letnega posestnika Matija Jenko. Ko se je ta drugi dan opoldne od gostov poslovil se je naenkrat zgrudil pod mizo mrtev. Zadel ga je kap. Roparski napad. 8. jan. zvečer je bil posestnik Jožef Majdič iz Pečnika, občina Podgorica na cesti med Zalogom in Dol. Zadobrovo v gozdu napaden od dveh mladih fantov. Napadalec sta ga trdno držala in zahtevala od njega denar. Majdič pa je potegnil žepni nož in zadal enemu izmed fantov tak udarec, da se je takoj zgrudil. Drugega se je pa tudi kmalu rešil. O napadalec ni nič znanega. Nesreča v premogovniku. V premogovniku v Kočevju je padlo dvigalo za premog na glavo 20 letnemu delavcu Stefanu Kovačič, doma iz Dol. Jesenj na Hrvaškem. Ter mu močno poškodovalo glavo, da so ga nezavestnega pripeljali v ljubljansko bolnico. Velik požar. V noči od 20. na 21. jan. je uničil požar na Bregu pri Borovnici stolarno in parno žago Gr. Švelgelja. Goreti je začelo nekoliko pred polnočjo. Vzrok ognja še ni pojasnen. Prihitele so gasiti požarne brambe iz Borovnice, Podpeči, Vrda in Vrhnice. Z največjim naporom so ubranili hišo, ki je oddaljena samo par korakov od stolarne. Zapazila je požar neka žena sosedka ter je šla buditi domače, ki so že vsi brezskrbno spali. Posetsnik je bil zavarovan pri "Vzajemni

zavarovalnici" za 50.000 kron. Toda škoda gotovo presega zavarovalnico. Stolarna in žaga sta bili čisto novi, ker je prejšnje poslopje uničil požar pred šestimi leti. Nesreča je tem večja, ker bo vsled ognja mnogo delavcev brez zaslužka. Na istem mestu je gorelo tudi pred desetimi leti, torej sedaj že tretjič. Kako so v Jelovici medveda lovili Pred 14. dnevi se je klatil velik medved. Od tod ga je preprodila lovska družba, ozstoječa iz 24 lovcev. Zasedovali so ga do noči in prišli v bližino 100 korakov. Popred vsi navdušeni in korajžni, so jo odkupili vsi zmučeni in preplašeni domov. Drugi dan pa so se zopet zbrali še v večji množini in šli nad medveda. Ne daleč od Podbljice so dobili sled kosmatinca. V gozdu se mudeči podobliki posestnik, mimo katerega je šel medved počasnih korakov v oddaljenost 20 korakov, ga je cenil na težo od štirih centov. Mož se je medveda grozno ustrašil. Lovci so imeli seboj tudi majhnega psička, ki je začel naenkrat lajati in bevskati. Kar naenkrat se pokaže medved in se obrne proti lovcem; zdaj so lovci vsi korajžno zgubili in medved jo zopet počasi naprej ubere, ne zmeneč se za zasledujoče lovce. Zdej se pa vendar neki Dražgošan okorajži in skoči nekaj korakov po ovinkih naprej proti medvedu in naenkrat se zaslisi strel. Lovci pa so bili spodaj v velikem strahu in eden zavpije: "Na pomoč mu pojdmio, dočim so se bili drugi enoglasno izrekli, da ga je že tako medved požrl. Kosmatinec pa se ni dosti zmenil za tiste strele, samo nekoliko je zagodrnjal in nekoliko hitreje odkorakal naprej v ilovske planine. Ko so korajžni lovci slišali, da je medved zagodrnjal, zavpije eden izmed njih: Bežimo, po nas bo, ker je gotovo zdvijal!" Medved se sedaj nahaja ka-

kor pripovedujejo oglarji s planin, na Pečani in hodi tudi po Ribčevy in Mošenjski planini. Tudi ti ga cenijo na tako težo kot Podbljčani. V okraju dosedaj ni napravil nobene škode. Dobro bi pa bilo, da bi ga ustrelili, ker napravlja velik strah ljudem (in lovcem). Kreпки in pogumni lovci, korajžo.

PRIMORSKO

Zarutijev spomenik v Gorici, ki ga Lahi ne morejo postaviti v Ljudskem vrtu, bodo postavili, kakor se govori, na Katarinijevem trgu. Prostor za spomenik imajo pripravljene groblji v kotu med novo cesto ter Korenjsko ulico. Zakaj so ga postavili ravno tja? Gorški iredentari dobro vedo, da je bil Zarutti po rodu Slovenec. Zato so ga dejali tja, da bo gledal slovenska svojja brda in pozdravljal v me-

sto dohajajoče slovenske množice. Ker iredentarije v ozni koncu mesta ni, bo Zarutti imel saj mir pred njimi. Po nesreči zabodel ženo. 45 letna Kata Simunjak iz Borčaca na Hrvaškem je hotela živini narezati krme ter je šla v kuhinjo po nož. Tu je nalezela na taščo, s katero sta živeli v večnem prepiru; ta jo začne takoj zmerjati ter ji poteghe nož iz roke. Kata hiti na dvorišče in glagno joče. Tako jo, dobi mož, kateremu pa takoj pove, da ji taščca ne pusti vzeti noža. Mož se razjezi in hiti v kuhinjo in izpred matere potegne veliki kuhinjski nož, ki ga nese na dvorišče in zažene oddalec ženi z besedami: "Na, evo ti noža!" Nož pa je po nesreči zadel ženo v trebuh in se zabodel do ročaja vanjo. Nesrečnica je v strašnih mukah umrla v zagrebški bolnišnici.

Look Out! You'd better take care of Yourself. Dr. Richterjev Pain-Expeller. Glavobol, bolečine v grlu, v prsih in straneh, slabe žlez in drugi znaki prehlade ne bodo imeli nevernih posledic, če bodede rabili. F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N. Y.

MATIJA SKENDER Slovensti in Hrvatski javni notar za Ameriko in stari kraj. 5241 Butler St. Pittsburg, Pa.

Napad ognijene brigade. Ena clevelandska hiša za drugo se udaja napadu clevelandskih kontraktorjev za električno. Prinašajo svetlobo in veselje, kamor gredo. To so sposobni možje, ki naredijo čedno in hitro delo, ne da bi vas motili pri delu. Dajte, da preprežejo vašo hišo z električno. Če je hiša ležeča na naši črti, in če sedaj rabite drugo luč, kreditiramo 15 odstotkov v korist prihodnjim računom za električno, do svote \$15.00, če se delo izvrši tako kakor je od nas odobreno. Deset mesecev imate čas, da plačate. Za podrobnosti se obrnite ali telefonirajte Main 4360 ali Central 5860. The Illuminating Co. Sales Department. 232 Superior Avenue N. E.

Puebla - zaklad Inkov!

Historično politični roman.

spisal Sir John Retcliffe;

za Clev. Ameriko priredil L. J. P.

Pripravljene sem papir odku- pit. — takoj — na tem mestu!" reče

"Obžalujem, general, ker pa- pirja nimam pri sebi. Menjica se nahaja v zelenem porfolju v levem predalu moje mize in v mojem privatnem stanovanju." Peklensko veselje se pojavi na tmenem obrazu ministra, k h tro dvigne roko.

"Pravzaprav se je nahajala," nadaljuje grof, ki se igra s pe- sedom na mizi. "Zamenjal sem sedajnost s preteklostjo; saj ste vendar dobili mojo karto, general, na kateri sem vas pro- sil za avdijenco?"

"Tukaj je; toda priznati mor- am, da mi tri besede niso jas- ne, in to me je napotilo, da sem vam dovolil avdijenco."

"Rad vam verjamem, ker slabo pišem; pozabil sem pri svoji vzgoji na pisanje. Včasih celo svoje lastne pisave ne mo- rem pogruntati. Če se ne mot- im, je prva beseda datum."

General se je zopet vsedel in se prijel za čelo.

"Res je, prvo je datum neke izkaznice za dobavo vojnih po- trebščin, in sicer 6. marca 1844. Druge dve besedi sta pa dve imeni — dvojica moja prijatelja, od katerih eden je žal mrtev, namreč Reneville, drugi je pa popolnoma zdrav in se imenu- je Edgar Ney."

"In kaj pomeni njegovo ime pri tem?"

"Le toliko, da se morate gle- de menjice obrniti na njega. Ze eno uro ima grof Edgar Ney menjico pri sebi. Toda dal mi je častno besedo, da bo port-

foljo šele odprl, če ga jaz ne zahtevam v 48. urah nazaj."

General se nemirno premika na stolu. Njegove oči štrle v tla.

Obadva molčita nekaj časa. "Dobro je," reče minister ko- nečno, "vas seveda ne bodoje ustrelil! Toda vi morate Fran- cosko takoj zapustiti. Drugače ne morem narediti, ker sem princu predsedniku Napoleonu odgovoren."

"Pardon, avdijenco sem si le raditega naprosil, da vam naznanim svoj odhod in da bi vas naprosil za nekaj priporo- čila od vlade."

"Kaj vi hočete Francijo pro- stovoljno zapustiti?"

"Ah, kaj mislite, da se bo burbonska kri tukaj redno ma- ščevala z republikanci in cesar- skimi vojniki?"

"Toda kam ste namenjeni? Pa se vendar ne bodete zave- zali z našimi sovražniki?"

"Ne mislim na to. Pač pa sem sklenil, da pridobim Bur- boncem drugo deželo, ker jih v Franciji ne marajo."

"Vi norite, grof!"

"Popolnoma resno govorim. Če mi preskrbite priporočilo vlade, da se lahko izkažem pred francoskim konzulom v San Franciscu, da potem nimam nobenih težav. In če mi bo šlo dve leti prav dobro, tedaj vam obljubim, da bodemo imeli v Sonori lepo kraljevino. Dam vam pa častno besedo, da bo francoska zastava vedno spo- štovana v naši luči."

Minister zmaje z glavo. "Ve- liko ste že naredili neumnostij,

toda končno nam nič mar, kam se zaletite s svojo glavo. Toda rad bi dobil eno menjico nazaj —"

"Grof Ruset Bulbon" daje gene- ralu St. Arnaud častno be- sedo, da bo izročil v istem trenu- tku, ko stopi v Havre na la- djo, da se popelje v Ameriko, skrivni kontrakt od 6. marca 1844. Seveda moram prositi generala, da mi najprvo plača deset tisoč frankov, ker slučaj- no nimam preveč denarja. Men- jico pa dobi v roke ona oseba, ki jo gospod general za to od- loči."

General si pomisli nekaj tren- tukov. "Kdaj pa nameravate odpotovati?" vpraša končno.

"Pojutrajnem imam veliko večerjo s svojimi prijatelji. To- da dan pozneje bom priprav- ljen."

Minister stopi k mapi. Par- nik iz Havre v New Orleans odide 8. decembra. Telegrafič- no hočem preskrbeti prostore na parniku za vas. Koliko pa- potrebuje?"

"Ah, ekselencia, potovati ho- čem brez velikega spremstva. Samo jaz in moj zvesti služab- nik Bonifacij greva v Ameri- ko."

"In s tem hočete meksikan- ski vladi odtrgati kraljevino?"

"Zakaj pa ne? Vsak začetek je majhen."

"Dobro, to ni moja stvar. Na parniku dobite pri kapitanu potrebna priporočila do naše- ga poslanika v Meksiki in do našega konzula v San Franci- sco. Ali še kaj potrebujete?"

"Ničesar, samo da mi ekse- lencia še pove, komu naj men- jico izročim?"

"Ali poznate mojo ženó?"

"Poznal sem jo, ko je bila še deklica in sem jo sam ljubil."

"Dobro uredil bom vse, da se snide z vami ne krovu par- nika."

"Brez skrbi. Naredil bom vse, da bo stvar gladko se kon- čala."

"Dobro. Ona vam bo izro- čila toliko denarja kot iznaša menjica, in vi njej izročite vse papirje, ki se tičejo menjice."

Grof se prikloni.

"Sveta nebesa," reče gene- ral, "komaj sem mislil, da se bodeva ločila kot tako velika prijatelja, toda sedaj, ljubi grof, misliti si morate sami, da je moj čas dragocen, torej zdravstvujte. Dober Francoz sem, ker vam želim vse naj- boljše pri vaših načrtih v pri- hódnosti."

"Tudi jaz želim vso srečo. In če se mi stvar posreči, te- daj imam v tem žepu toliko sredstev, da poplačam lahko ves državni dolg Francije — 700 milijonov. Toda to je moja skrivnost. Toda predno vas za- pustim, vas prosim še za dve ljubavi."

"Govorite!" reče minister, ki si ni mogel tolmáčiti, kaj bi hotel grof od njega še zahte- vati.

"Najprvo vas prosim," na- daljuje grof, "da dovolite, da pokopljem nekega ubogega tu- jca, ki je radi operacije pri meni umrl, in sicer dostojno na javnem pokopališču. Ka- kor sem slišal, so javni pogrebi v teh časih prepovedani."

"Naročil bom prefektu, da izda dovoljenje."

"Potem pa, general, ne vem, če ste kaj slišali o mojem raz- merju s Suzano, súbretno pev- ko?"

"Da, spominjam se. Toda za takega gospoda kot ste vi, je to nekaj vsakdanjega."

"Ne tako; z njo imam sina, katerega ljubim. Jutri se ho- čem z notarjem pogovoriti, da izdelež vse potrebno, da sina adoptiram; toda mojega imena ne bo nosil pred dvajsetim letom. On in Francija so moji dediči, torej zaupam sina svo- jega Franciji. Hočem torej, da bo moj sin izučen in vzgojen v francoski službi, in če jaz padem, da on podeduje dedšči- no. Vse skupaj je skrivnost, toda skrbel bom, da bo vse v redu. Sin in mati ostaneta tu- kaj, ker pa hočem imeti za sina dobro vojaško vzgojo, vas prosim, da sprejmete mojega sina v vojaško vzgojevališče."

Ne da bi kaj odgovoril, gre

minister k svoji mizi, vzame papir in zapiše nekaj vrstic nanj, katere potem izroči gro- fu. Bilo je povelje, da se vza- me grofovega sina v voja- ško šolo.

"Zdravstvujte, general," re- če grof, ko mu ponudi roko, "sprejmite mojo srčno zahva- lo. Če se ne bodeva videla več, me bo pa veselilo slišati, da ste postali maršal in vodil francoske čete do zmage."

Streseta si roke in se ločita

Z Božom, Francija

Bilo je svežega decemberske- ga jutra. Parnik "Washington" se je p iprabil na pot; mogoč- no se je valil dim iz obeh dim- nikov. Vse je bilo pripravljeno. Zivahno življenje je vladalo ob obrežju in v luči, iz katere je že tedaj 40 parnikov odha- jalo na vse kraje severne Ev- rope. Kadar pa je bilo naznan- jeno, da odpotuje v New York kar se je zgodilo redno vsak mesec, je bilo to znamenje splošnega zanimanja. Mornar- ji od vseh krajev sveta so se zbirali ter kramljali med seboj o dolgem potu. Stokajoči težaki so nosili velikanske zaboje na ladiji, ki je bila kakor velikans- ke plavajoča hiša. Policijski uradniki nadzorujejo potne li- stine posameznih ljudi. Tu se dajejo povelja, tam se poslav- ljajo. Vse povsod vlada nagli- ca, zmešnjava in kretanje, to- da vse skupaj se vrši vendar v najlepšem redu.

Parnikov zvonec je že oddal prvo znamenje za odhod. Kap- itan stoji na svojem mostu in gleda na živalno vrvenje pod njim. Bil je svest svoje moč, da on lahko z eno samo besedo napravi mir in red. Na naj- višji galeriji zadnjega dela la- dije koraka grof Bulbon prav nemirno semintja. Držal je svo- jio besedo ter opotoval iz Pa- riza, ko je še spravil svojega sina Louisa v vojaški zavod. Ker se je grof bal, da bi Su- zano preveč vznemiril, če bi ji povedal polno resnico, je igral- ki povedal samo, da razmere zahtevajo, da mora za nekaj časa Francijo zapustiti. Vendar

se bo kmalu vrnil ali pa po- slal po njo; kot cilj svojega po- tovanja je označil New York. Igralka je omedlela, ko je sli- šala te besede; nezavestno jo je odnesel Bonifacij v njeno sobo. Bonifacij je moral ostati še en dan v Parizu, da uredi prtijago svojega gospoda.

Na večer, pred odhodom par- nika je tudi Bonifacij prišel. Grof se je mudil v nekem ho- telu, kjer je čakal do zadnjega trenutka one osebe, ki bi mo- rala sprejeti omenjene menjice in prinesiti denar. Toda v nje- govo veliko začudenje ni nihče prišel.

Kej je veter na vrhu ladije precej ostro pihal okoli ušes, je bil grof skoro sam ha svo- jem mestu, ker so drugi potniki raje ostali v kabinah.

"Sam je kriv, če moram od- potovati," mirra grof, ko se ustavi nedaleč od stopnjic, ki so vodile do mesta, ki je vezal suho zemljo s parnikom. "Zlo- dja prenemno se mi že zdi. Saj vendar ne morem menjice izročiti prvemu tuju, ki ga srečam, da jo ponese gene- ralu."

"Ali ima gospod grof kaj pri sebi, da bi se neslo v Pariz?" se zasliši prijeten glas za gro- fovim hrptom. "Jako bi me ve- selilo, če bi mogla jaz kaj po- streči."

Grof se začuden obrne; po- leg njega stoji črno oblečena dama z gostim pajčolanom.

"Kaj? Vi gospa? Ta glas —"

"Ta glas je vaše stare znan- ke, ki je sedaj gospa St. Ar- naudova."

In grof poljubi roko.

Gospa St. Arnaud pa pote- gne pajčolan z obraza in z lju- beznivim nasmehom odvrne: "Tako, gospod, sedaj vidite moj obraz. Dajte mi one pa- pirje, katere ponese mojemu možu in ki se mu zdijo tako važni, da drži svojo ženo štiri dneve od Pariza. V resnici se morajo goditi jako važne stvari."

Dalje prihodnjit.

Kruh kak vosti

Pokusite en kucel

VIENNA kruha.

Svež svak dan pri grocerjih.

The Jacob Lamb Baking Co.

TU JE VZROK.

Zakaj smo mi vedno zapo- sljeni? Pošteno delo in cene so povzročile, da so bili na- ši prostori vedno napolnjeni tekom leta. Vaši prijatelji so bili pri nas. Vprašajte jih. Začnite novo leto pravilno. Pridite, da zastoj preišče- mo vaše zobe, predno greste kam druga. Mi delamo, kjer drugi ne morejo. Mi imamo radi težavne slučaje. Mi vam damo zobe, ki so tako naravni kakor vaši la- stni. Zenska postrežba. Go- vorimo slovensko, hrvatsko, poljsko, češko in nemško. Odprto od 8. do 8. V nede- ljo zaprto.

RED CROSS,
zobozdravniki.

6426 St. Clair ave. vogal Addison Rd., I. nadstropje

Pomočnik zmožen v trgovini z mešanim blagom, dobi takoj službo. Moški ali ženska. Po- izve se v našem uradništvu.

(13)

FRANC M. JAKŠIČ
Slovenski tolmač pri sodnijah.
3923 St. Clair Ave.

FLEISCHMANN'S YEAST

To so iste drože, kakor ste jih rabili v stari domovini. Bolj močne kot vsake druge.

SVEŽE VSAK DAN.

Prodajo se samo v zavitkih, prostih pra- hu. Zavitki so dobri za darila, za vas in vaše otroke.

Hranite zavitke.

Zmenjajte jih v našem uradu ali pri vaših grocerjih za srebrnino za namizne prte, brisače, razno pohištvo, igrače in mnogo drugih stvari

Preskrbite si naš katalog za darila. Vprašajte grocerja zanj.

The Fleischmann Company
2168 E. 19th Street,
Cleveland, O.

FLEISCHMANN'S YEAST
V viharju ali lepem vremenu, dež ali sneg. Nas voz je vedno na cesti vsepovsod.